

กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดขอนแก่น Strategies for Promoting Social Responsibility of Private Schools in Khon Kaen Province

วนิดา แสนอินตะ¹, ผศ.ดร. เชาวงศักดิ์ พลฤกษ์เทศ² และ ดร. ประยุทธ์ ชูสอน³

Wanida Saninta, Asst. Prof. Dr. Chawengsak Preuksatewed and Dr. Prayuth Chusorn

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดขอนแก่น และ 2) ศึกษากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดขอนแก่น ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย ดำเนินการเก็บข้อมูลเป็น 2 ระยะ ระยะที่ 1 เก็บข้อมูลเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดขอนแก่น จำนวน 196 คน ด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการใช้เทคนิค Modified Priority Needs Index (PNI_{modified}) ในการจัดเรียงลำดับความต้องการจำเป็น ระยะที่ 2 เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการจัดสนทนากลุ่ม มีผู้ให้ข้อมูลจำนวน 11 คน ด้วยวิธีเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดขอนแก่นโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และจัดเรียงลำดับความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) ได้ดังนี้ อันดับที่ 1 คือ ด้านการรับรู้ประเด็นทางสังคม อันดับที่ 2 คือ ด้านการให้บริการต่อสังคม อันดับที่ 3 คือ ด้านการสร้างจิตอาสาต่อสังคม อันดับที่ 4 คือ ด้านการมีส่วนร่วมแก้ปัญหาสังคม อันดับที่ 5 คือ ด้านการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพต่อสังคม และอันดับที่ 6 คือ ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะของชุมชน ตามลำดับ 2) กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดขอนแก่น ประกอบด้วย 6 เป้าประสงค์ 6 กลยุทธ์ 20 แนวทาง และ 33 ตัวชี้วัด

คำสำคัญ : กลยุทธ์ ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม โรงเรียนเอกชน

¹ นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
Master of Education Student (Education Administration), Faculty of Education, Khonkaen University,
Email : gainapa13@yahoo.com

² อาจารย์ประจำ คณะศิลปศาสตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย
Lecturer of Faculty of Arts, Khonkaen University, Nongkhai Campus, Email : chawengsak@kku.ac.th

³ อาจารย์ประจำ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต
Lecturer of Faculty of Education, Rangsit University, Email : prayuth@kku.ac.th

Abstract

The objectives of this descriptive research were to study : 1) to investigate current conditions and desirable conditions for promoting social responsibility of the private schools in the Khon Kaen province, and 2) to study strategies for promoting social responsibility of private schools in Khon Kaen province. By conducted two-term storage. Phase 1 : to collect quantitative data with 196 samples private school administrators in Khon Kaen province were collected by stratified random sampling in order to provide the quantitative data by the questionnaire. The quantitative data were analyzed into mean, standard deviation and then it was calculate in $PNI_{modified}$ index in order to rank the needs identifications. Phase 2 : The qualitative data collected by focus groups discussion. Instrument captures a group discussion. The key informants were 11 experts with a way to select specific by purposive sampling. The data were analyzed using content analysis and presented with the descriptive method. The research found that 1) Current conditions and desirable conditions for promoting social responsibility of private schools in Khon Kaen province. Overall, the average level was high. Necessary requirements of current conditions and desirable conditions to promote liability. Socializing of private schools in Khon Kaen from the order of necessity ($PNI_{modified}$). Private schools have the necessary needs to promote social responsibility. The first is social issues perception, the second is service to society, creating a volunteer society, participation in social problems, Quality education for society, and participation in community activities, respectively. 2) Strategies for promoting social responsibility of private schools in Khon Kaen province contain 6 goals, 6 strategies. 20 measures and 33 indicators.

Keywords : Strategy, Social Responsibility, Private School

บทนำ

การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างและพัฒนาคนให้เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม และในประเทศไทยมีค่านิยมเรื่องการเข้าศึกษาในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงซึ่งได้ปลูกฝังคนไทยจากรุ่นสู่รุ่นมายาวนาน ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่มุ่งส่งเสริมการศึกษา ทักษะ ความรู้ความสามารถ และ คุณธรรมจริยธรรม ที่จะให้บุตรหลานเป็นคนเก่ง คนดี สอบเข้าเรียนต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง และ ประกอบอาชีพที่ดีในอนาคต ปัจจุบันนี้มีโรงเรียนเอกชนในจังหวัดขอนแก่นเพิ่มจำนวนมากขึ้น เพื่อให้ ผู้ปกครองนักเรียนได้เลือกโรงเรียนที่จะส่งบุตรหลานไปเข้าเรียนตามความต้องการมากขึ้น โรงเรียน เอกชนถือได้ว่าเป็นธุรกิจทางการศึกษาดังนั้นย่อมมีการแข่งขันเพื่อให้ผู้ปกครองตัดสินใจส่งบุตรหลานมา เข้าเรียนตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ จากความสำคัญของการศึกษา ค่านิยมของการเข้าศึกษาในโรงเรียน ที่มีชื่อเสียง ก่อให้เกิดการแข่งขันในธุรกิจการศึกษามากขึ้น

ท่ามกลางยุคสังคมโลกาภิวัตน์ (Globalization) ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เทคโนโลยีมีความเจริญก้าวหน้า ส่งผลกระทบให้มนุษย์มีความเจริญทางด้านวัตถุแต่เสื่อมโทรมทางด้านคุณธรรม จริยธรรม เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าประโยชน์ของส่วนรวม เกิดปัญหาความรุนแรงในสังคมโลก ปัจจุบัน เป็นต้น ดังนั้นโรงเรียนเอกชนไม่เพียงแต่เป็นสถานที่ให้บริการสังคมด้านการศึกษานั่น แต่ควรตระหนักและเห็นถึงคุณค่าความสำคัญของการส่งเสริมให้ครู บุคลากร และนักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม มีส่วนร่วมในการรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อสร้างคนดีไปสู่สังคม จากปัญหาดังกล่าวทำให้โรงเรียนเอกชนต้องหันมาทบทวนตนเองและให้ความสำคัญต่อการบริหารเชิงกลยุทธ์มากขึ้น เพื่อสร้างความรู้ให้เป็นผู้ได้เปรียบในการเป็นผู้นำในการปรับตัวให้ทันกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกและสังคม (Kanok -orn Somprach. 2012) โดยมุ่งเน้นการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อเพิ่มความเข้มแข็งให้กับองค์กรและยังเป็นส่วนหนึ่งของการกำหนดกลยุทธ์การดำเนินงานขององค์กร (Pearce and Doh. 2005) อีกทั้งยังสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันให้กับองค์กร (Husted and Allen. 2001) ความเข้าใจที่ดีเกี่ยวกับประเด็นความรับผิดชอบต่อสังคมและวิธีที่จะแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับสังคมเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นที่สุด (Porter and Kramer. 2006) การสร้างคุณค่าตราสินค้า (Brand Equity) ผ่านโครงการหรือกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility : CSR) ขององค์กร เป็นกลยุทธ์ทางการตลาดที่สามารถสร้างภาพที่ดีในใจลูกค้า (Keller, K.L., 1998 ; Anyawan Phornphormmarak et al. 2017 : 147) อีกทั้งภาพลักษณ์และชื่อเสียงที่ดีนั้นมีความสำคัญต่อการบริหารงานของโรงเรียนเอกชนที่ต้องมีการวางแผนกลยุทธ์ทั้งด้านการตลาดควบคู่กับการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มศักยภาพทางการแข่งขันเป็นอย่างดี (Mareeya Dumrongphol and Piyapong Sumettikoon. 2015) ซึ่งความรับผิดชอบต่อสังคม นับได้ว่ามีบทบาทและเป็นส่วนหนึ่งของการกำหนดคุณภาพและหน้าที่ของสถานศึกษาที่จะต้องส่งเสริม สนับสนุน ปลุกฝัง ดำเนินการให้เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อความได้เปรียบทางการแข่งขัน ดำเนินการไปสู่องค์การที่ดีงาม ประกอบธุรกิจอย่างมีคุณธรรมและจริยธรรม ไม่มุ่งแสวงหากำไรส่วนตน แต่เน้นการคืนกำไรให้แก่สังคม

กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของโรงเรียนเอกชน มีความสำคัญที่ต้องศึกษาแนวทางการดำเนินงานของโรงเรียนเอกชนเพื่อส่งเสริมให้โรงเรียนเอกชนสามารถดำเนินงานอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคม โดยการสร้างสรรค์กิจกรรมที่สามารถตอบสนองต่อสังคมและองค์กร เช่น โครงการนี้สามารถพัฒนาให้สังคมมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ขณะเดียวกันก็สามารถสร้างชื่อเสียงให้กับองค์กร หรือที่เรียกว่า ความรับผิดชอบต่อสังคมเชิงกลยุทธ์ (Strategic CSR) (Carroll. 1991) เพื่อทำให้การบริหารโรงเรียนเอกชนประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ได้มีความสนใจศึกษากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดขอนแก่น เพื่อได้ข้อมูลและสารสนเทศเป็นแนวทางในการนำกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของโรงเรียนเอกชนไปบริหารจัดการโรงเรียนให้มีความได้เปรียบทางการแข่งขัน สร้างภาพลักษณ์ที่ดี ประชาชนให้ความนิยม ความเชื่อมั่น ศรัทธา และได้รับการยอมรับจากสังคมอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดขอนแก่น
2. เพื่อศึกษากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดขอนแก่น

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการ ผู้รับใบอนุญาต รองผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ โรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาในจังหวัดขอนแก่น จำนวน 126 โรงเรียน ปีการศึกษา 2017 แบ่งเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก 82 คน โรงเรียนขนาดกลาง 223 คน โรงเรียนขนาดใหญ่ 63 คน และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ 32 คน รวมประชากรทั้งสิ้นจำนวน 400 คน โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดขอนแก่น เก็บข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative method) กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ โดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (1970 ; Jatupum Ketchatturat. 2013) ได้กลุ่มตัวอย่างเป็น โรงเรียนขนาดเล็ก 40 คน โรงเรียนขนาดกลาง 109 คน โรงเรียนขนาดใหญ่ 31 คน และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ 16 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 196 คน

ระยะที่ 2 เพื่อศึกษากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดขอนแก่น เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative method) โดยการจัดสนทนากลุ่ม กำหนดกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) มีผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดขอนแก่นจำนวน 11 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตการศึกษาวิจัย ดังนี้ 1) กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนเอกชน มี 4 องค์ประกอบได้แก่ เป้าประสงค์ ประเด็นกลยุทธ์ แนวทาง และ ตัวชี้วัด 2) ความรับผิดชอบต่อสังคม มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ การรับรู้ประเด็นทางสังคม การให้บริการต่อสังคม การมีส่วนร่วมแก้ปัญหาสังคม การมีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะของชุมชน การสร้างจิตอาสาต่อสังคม การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพต่อสังคม

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดขอนแก่น ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาวิจัย แบ่งเป็น 2 ระยะ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. การศึกษาระยะที่ 1 เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดขอนแก่น ศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Study) เครื่องที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ภูมิศึกษา อาชีพ ตำแหน่ง และประสบการณ์การปฏิบัติหน้าที่ตามตำแหน่ง

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดขอนแก่น ประกอบด้วย 6 ด้าน คือ 1) การรับรู้ประเด็นทางสังคม 2) การให้บริการต่อสังคม 3) การมีส่วนร่วมแก้ปัญหาสังคม 4) การมีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะของชุมชน 5) การสร้างจิตอาสาต่อสังคม 6) การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพต่อสังคม

2. การศึกษาระยะที่ 2 เพื่อศึกษากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดขอนแก่น ศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Study) โดยการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล ตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย โดยวิเคราะห์หาค่าสถิติ ดังนี้

ระยะที่ 1 ข้อมูลเชิงปริมาณ เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดขอนแก่น วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ดังนี้

1) สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่และค่าร้อยละ

2) สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการรับผิดชอบต่อสังคมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดขอนแก่น วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการใช้เทคนิค Modified Priority Needs Index ($PNI_{modified}$) ในการจัดเรียงลำดับความต้องการจำเป็น ตามสูตรการหาค่า $PNI_{modified} = (I-D) / D$ (สุวิมล ว่องวานิช. 2007) ดังนี้

$$\text{ค่า } PNI_{modified} = (I-D) / D$$

เมื่อ I = การส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมที่พึงประสงค์

D = การส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมในปัจจุบัน

นำผลการวิจัยมาจัดทำร่างกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดขอนแก่น เพื่อนำไปเป็นประเด็นในการสนทนากลุ่มในระยะที่ 2

ระยะที่ 2 ข้อมูลเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดขอนแก่น โดยการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) นำข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลมาวิเคราะห์ และสรุปได้เป็นกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดขอนแก่น

ผลการวิจัย

จากการศึกษากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดขอนแก่น มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดขอนแก่น

ตารางที่ 1 สภาพปัจจุบันสภาพและสภาพที่พึงประสงค์ในการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดขอนแก่นทั้ง 6 ด้าน โดยภาพรวม

การส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม	ระดับการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม						PNI _{mod} ified	ลำดับ
	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์				
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล		
ด้านการรับรู้ประเด็นทางสังคม	3.56	0.99	มาก	4.36	0.80	มาก	0.224	1

การส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม	ระดับการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม						PNI _{modified}	ลำดับ
	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์				
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล		
ด้านการให้บริการต่อสังคม	3.37	1.06	มาก	4.07	0.91	มาก	0.207	2
ด้านการมีส่วนร่วมแก้ปัญหาสังคม	3.74	0.99	มาก	4.29	0.89	มาก	0.147	4
ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะของชุมชน	3.88	1.00	มาก	4.37	0.91	มาก	0.126	6
ด้านการสร้างจิตอาสาต่อสังคม	3.69	1.04	มาก	4.33	0.87	มาก	0.117	3
ด้านการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ	4.09	0.90	มาก	4.58	0.67	มากที่สุด	0.119	5
รวม	3.71	1.05	มาก	4.32	0.74	มาก	0.164	

จากตารางที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า 1.1) สภาพปัจจุบันในการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดขอนแก่นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = 1.05) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก ทุกด้าน ด้านที่มีสภาพปัจจุบันสูงสุดเรียงตามลำดับ คือ (1) ด้านการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ (2) ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะของชุมชน (3) ด้านการมีส่วนร่วมแก้ปัญหาสังคม (4) ด้านการสร้างจิตอาสาต่อสังคม (5) ด้านการรับรู้ประเด็นทางสังคม และ (6) ด้านการให้บริการต่อสังคม ตามลำดับ 1.2) สภาพที่พึงประสงค์ในการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า สภาพที่พึงประสงค์ในการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดขอนแก่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.74) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีสภาพที่พึงประสงค์สูงสุดเรียงตามลำดับ คือ (1) ด้านการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ (2) ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะของชุมชน (3) ด้านการรับรู้ประเด็นทางสังคม (4) ด้านการมีจิตอาสาต่อสังคม (5) ด้านการมีส่วนร่วมแก้ปัญหาสังคม และ (6) ด้านการให้บริการต่อสังคม ตามลำดับ 1.3) ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดขอนแก่น พบว่า ด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด เรียงตามลำดับ คือ (1) ด้านการรับรู้ประเด็นทางสังคม (PNI_{modified} = 0.224) (2) ด้านการให้บริการต่อสังคม (PNI_{modified} = 0.207) (3) ด้านการสร้างจิตอาสาต่อสังคม (PNI_{modified} = 0.117) (4) ด้านการมีส่วนร่วมแก้ปัญหาสังคม (PNI_{modified} = 0.147) (5) ด้านการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ (PNI_{modified} = 0.119) และ (6) ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะของชุมชน (PNI_{modified} = 0.126) ตามลำดับ

2. ผลการศึกษากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดขอนแก่นพบว่า กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดขอนแก่นประกอบด้วย 6 เป้าประสงค์ 6 กลยุทธ์ 20 แนวทาง และ 33 ตัวชี้วัด ดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1. สร้างความตระหนัก ความเข้มแข็ง และการรับรู้ถึงปัจจัยทางสังคม เศรษฐกิจและการศึกษา

เป้าประสงค์ : 1. โรงเรียนเอกชนมีความตระหนัก และการรับรู้ในการแก้ไขปัจจัยทางสังคม เศรษฐกิจและการศึกษา สร้างความเข้มแข็งให้กับครอบครัว ชุมชนและสภาพแวดล้อม

แนวทาง : 1) จัดตั้งหน่วยงานรับผิดชอบในการสร้างและพัฒนาความเข้มแข็ง และการรับรู้ปัจจัยทางสังคม เศรษฐกิจ และการศึกษา 2) จัดระบบข้อมูลสารสนเทศขั้นพื้นฐานเพื่อการพัฒนา

สภาพแวดล้อมและการอาชีพของชุมชน 3) กำหนดแผนการเยี่ยมครัวเรือนของนักเรียน และผู้นำชุมชน เพื่อการสร้างฐานข้อมูลและการส่งเสริมอาชีพในชุมชน

ตัวชี้วัด : ปัจจัยทางเศรษฐกิจ 1) ผู้บริหารและครูร่วมกันจัดทำแผนการ และการเยี่ยมผู้นำชุมชนเพื่อรับรู้อาชีพของชุมชนในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง 2) โรงเรียนจัดทำข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับสภาพฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวนักเรียนทุกคน และการประกอบอาชีพทุกประเภทในชุมชนเขตพื้นที่บริการของโรงเรียน

ปัจจัยทางสังคม 1) โรงเรียนจัดทำข้อมูลสารสนเทศสภาพพื้นฐานทางสังคมของครอบครัวนักเรียนทุกคน 2) ผู้บริหารและครู ร่วมกันจัดทำข้อมูลสารสนเทศสภาพแวดล้อมของชุมชนในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียน

ปัจจัยทางการศึกษา 1) โรงเรียนจัดทำข้อมูลสารสนเทศการศึกษาพื้นฐานของประชาชนในเขตบริการและชุมชนของโรงเรียน

กลยุทธ์ที่ 2. สร้างและพัฒนาการให้บริการที่ดีต่อสังคม

เป้าประสงค์ : 2. โรงเรียนเอกชนเสริมสร้างมาตรฐานและกลไกการบริการต่อสังคมอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

แนวทาง : 1) โรงเรียนเอกชนมีกลไกความร่วมมือกับชุมชนในการส่งเสริมความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีให้กับนักเรียน 2) โรงเรียนเอกชนร่วมกับชุมชนในการสร้างมาตรฐานและการพัฒนาความรู้ทักษะในการประกอบอาชีพให้กับนักเรียนและชุมชน 3) โรงเรียนเอกชนร่วมมือกับชุมชน ครัวเรือน และผู้ประกอบการ ในการดูแลและป้องกันปัญหาทางด้านสุขภาพแก่นักเรียนและชุมชน

ตัวชี้วัด : ด้านการให้ความร่วมมือกับชุมชน 1) โรงเรียนเอกชนจัดอบรมและปลูกฝังจิตสำนึกการรักษาสีสิ่งแวดล้อมให้แก่แก่นักเรียนและชุมชน รวมทั้งการจัดตั้งธนาคารขยะในโรงเรียน 2) โรงเรียนเอกชนจัดให้มีช่องทางสื่อสารกับชุมชนอย่างน้อย 2 ช่องทาง เพื่อสร้างความร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาองค์ความรู้ต่าง ๆ

ด้านความรู้และอาชีพ 1) โรงเรียนเอกชนจัดหลักสูตรการอบรมความรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อการประกอบอาชีพแก่นักเรียนและชุมชน อย่างน้อย 1 หลักสูตร 2) โรงเรียนเอกชนมีหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นเพื่อการสร้างงานอาชีพให้แก่ชุมชนอย่างน้อย 1 หลักสูตร 3) โรงเรียนเอกชนจัดกิจกรรมอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นร่วมกับหน่วยงานและชุมชนเพื่อส่งเสริมการประกอบอาชีพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

ด้านสุขภาพ 1) โรงเรียนเอกชนจัดให้มีวัสดุอุปกรณ์และสถานที่บริการเพื่อส่งเสริมการออกกำลังกายในชุมชนเขตพื้นที่บริการ

กลยุทธ์ที่ 3. สนับสนุนและส่งเสริมให้หน่วยงานต่าง ๆ เข้าร่วมกับโรงเรียนเพื่อการมีส่วนร่วมแก้ปัญหาสังคมครัวเรือน และชุมชน

เป้าประสงค์ : 3. โรงเรียนเอกชนสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมเพื่อมุ่งเน้นการแก้ปัญหาสังคมทั้งในระดับนักเรียน ครอบครัว และชุมชน

แนวทาง : 1) โรงเรียนเอกชนร่วมกับหน่วยงานในเขตพื้นที่จัดตั้งเครือข่ายส่งเสริมการแก้ปัญหาเศรษฐกิจ 2) โรงเรียนเอกชนร่วมกับหน่วยงานในเขตพื้นที่จัดตั้งเครือข่ายการแก้ปัญหาครอบครัวของนักเรียน 3) โรงเรียนเอกชนร่วมกับหน่วยงานทางการศึกษาและชุมชนจัดกิจกรรมเพื่อการ

แก้ปัญหาการศึกษาให้นักเรียน 4) โรงเรียนเอกชนจัดกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ในการแก้ปัญหาความรุนแรงในนักเรียน เยาวชน และครอบครัว

ตัวชี้วัด : ปัญหาเศรษฐกิจ 1) โรงเรียนเอกชนจัดตั้งกองทุนการศึกษาตามความถนัด และความต้องการของนักเรียน 2) โรงเรียนเอกชนมีหน่วยงานส่งเสริมและติดตามการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียน

ปัญหาครอบครัว 1) โรงเรียนเอกชนจัดให้มีคณะกรรมการและครูที่ปรึกษาดำเนินการให้คำปรึกษาและช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของสมาชิกครอบครัว แก้ปัญหาความรุนแรงภายในครอบครัว

ปัญหาการศึกษา 1) โรงเรียนเอกชนจัดกิจกรรมแนะแนวการศึกษาต่อ หรือการประกอบอาชีพให้นักเรียนอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

ปัญหาเกี่ยวกับความรุนแรง 1) โรงเรียนเอกชนมีกิจกรรมและชมรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดและอบายมุขในโรงเรียนอย่างน้อย 2 ชมรม

กลยุทธ์ที่ 4. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะของชุมชน

เป้าประสงค์ : 4. โรงเรียนเอกชนมุ่งเน้นการปลูกจิตสำนึกการมีส่วนร่วมในกิจการสาธารณะของชุมชนอย่างต่อเนื่อง

แนวทาง : 1) โรงเรียนเอกชนจัดให้มีชมรม/ชุมนุมของนักเรียนในโรงเรียนรับผิดชอบการรับบริจาคเพื่อการกุศลสาธารณะ 2) โรงเรียนเอกชนจัดกิจกรรมและโครงการรณรงค์ปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์และการจัดการสิ่งแวดล้อมที่มีคุณภาพให้กับนักเรียน 3) โรงเรียนเอกชนจัดกิจกรรม/โครงการสืบสานวัฒนธรรมและประเพณีของท้องถิ่นร่วมกับชุมชนอย่างต่อเนื่อง

ตัวชี้วัด : การบริจาคเพื่อการกุศล 1) โรงเรียนจัดให้มีการระดมทรัพยากรและการช่วยเหลือต่างๆ แก่ผู้ประสบภัยและผู้ด้อยโอกาส

การจัดการสิ่งแวดล้อม 1) โรงเรียนเอกชนจัดกิจกรรมและโครงการรณรงค์ปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์และการจัดการสิ่งแวดล้อมที่มีคุณภาพให้กับนักเรียนอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง 2) โรงเรียนเอกชนจัดให้มีกิจกรรม/โครงการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น big cleaning day การคัดแยกขยะ การรีไซเคิล 3) โรงเรียนเอกชนจัดกิจกรรม/โครงการพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีในโรงเรียนและชุมชน เช่น การปลูกต้นไม้ประจำท้องถิ่น การจัดสวนพฤกษศาสตร์ การจัดการแหล่งน้ำและวัชพืช

การสืบสานประเพณีวัฒนธรรม 1) โรงเรียนเอกชนจัดกิจกรรม/โครงการให้ครู บุคลากร นักเรียน ได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สืบสานศาสนาและวัฒนธรรม เช่น สงกรานต์ ลอยกระทง ฯลฯ อย่างน้อยปีละ 3 ครั้ง

กลยุทธ์ที่ 5. ส่งเสริมและสร้างเครือข่ายจิตอาสาต่อสังคม

เป้าประสงค์ : 5. โรงเรียนเอกชนเสริมสร้างเครือข่ายจิตอาสาเพื่อพัฒนาสังคมทั้งในระดับโรงเรียนหน่วยงานและชุมชน

แนวทาง : 1) โรงเรียนเอกชนดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายจิตอาสาทั้งในโรงเรียนและชุมชน 2) โรงเรียนเอกชนส่งเสริมการให้บริการและช่วยเหลือและบรรเทาปัญหาให้แก่ชุมชน 3) โรงเรียนเอกชนจัดกิจกรรม/โครงการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนและชุมชน

ตัวชี้วัด : การสร้างเครือข่ายจิตอาสา 1) โรงเรียนเอกชนร่วมกับผู้นำชุมชนสร้างเครือข่ายจิตอาสาให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน 2) โรงเรียนเอกชนจัดการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนอย่างทั่วถึง

จิตอาสาในชุมชน 1) โรงเรียนเอกชนสนับสนุนให้นักเรียนให้บริการจิตอาสาแก่ชุมชนในกิจกรรมต่างๆ ตลอดทั้งปี 2) โรงเรียนเอกชนจัดกิจกรรมให้นักเรียนช่วยเหลือแบ่งปันน้องๆ ในชุมชน เช่น การสอนอ่านหนังสือ การจัดทำและจัดหาของเล่นให้น้อง

จิตอาสาในโรงเรียน 1) โรงเรียนเอกชนมีกิจกรรม/โครงการสนับสนุนให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนและชุมชน

กลยุทธ์ที่ 6. ส่งเสริมการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพต่อสังคม

เป้าประสงค์ : 6. โรงเรียนเอกชนมุ่งเน้นการสร้างเกณฑ์และมาตรฐานการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพต่อสังคม

แนวทาง : 1) โรงเรียนเอกชนสร้างเกณฑ์ มาตรฐานและตัวชี้วัดในการพัฒนาคุณภาพนักเรียน คุณภาพผู้บริหารและคุณภาพครู และกำหนดแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน 2) โรงเรียนเอกชนจัดการศึกษาเพื่อให้นักเรียนมีคุณธรรมจริยธรรม มีความรู้ ทักษะใหม่ ๆ มีความรู้เกี่ยวกับท้องถิ่น และได้รับความรู้อย่างเต็มศักยภาพ 3) โรงเรียนเอกชนจัดให้มีการประสานงานและเข้าร่วมกับชุมชนเพื่อหาแนวทางการพัฒนาการศึกษา 4) โรงเรียนเอกชนจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาชีพของครู (Professional Learning Community : PLC)

ตัวชี้วัด : คุณภาพนักเรียน 1) โรงเรียนเอกชนจัดการศึกษาให้นักเรียนมีความรู้คู่คุณธรรมและจริยธรรม 2) โรงเรียนเอกชนส่งเสริมความรู้ และทักษะใหม่ ๆ ที่สำคัญต่อการจัดการเรียนรู้และสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต

คุณภาพผู้บริหาร 1) โรงเรียนเอกชนบริหารวิชาการและการเรียนการสอนอย่างเต็มศักยภาพและเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา 2) โรงเรียนเอกชนบริหารจัดการงานชุมชนสัมพันธ์ การประสานงานและการเข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชนและท้องถิ่นอย่างสม่ำเสมอ

คุณภาพครู 1) โรงเรียนเอกชนจัดกิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้วิชาชีพแก่ครู (Professional Learning Community : PLC) อย่างต่อเนื่อง 2) โรงเรียนเอกชนจัดการอบรมและนิเทศการศึกษาแก่ครูเพื่อให้พัฒนาตนเองอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดขอนแก่น มีประเด็นสำคัญที่ค้นพบและน่าสนใจนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ประเด็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดขอนแก่น สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1.1) สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดขอนแก่นโดยภาพรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนเอกชนเห็นความสำคัญของความรับผิดชอบต่อสังคม และมีการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างต่อเนื่อง ทั้ง 6 ด้าน คือ (1) ด้านการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ (2) ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรม

สาธารณะของชุมชน (3) ด้านการมีส่วนร่วมแก้ปัญหาสังคม (4) ด้านการสร้างจิตอาสาต่อสังคม (5) ด้านการรับรู้ประเด็นทางสังคม และ (6) ด้านการให้บริการต่อสังคม สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) 2002 (Ministry of Education. 2003) กล่าวว่า ด้านการปฏิบัติงานหลักของโรงเรียนเอกชน คือ โรงเรียนต้องมุ่งเน้นการพัฒนาเยาวชนคนไทยให้สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข สอดคล้องกับภาคีเพื่อทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ซึ่งได้กล่าวถึงแนวคิดสำคัญเพื่อการเรียนรู้ใน ศตวรรษที่ 21 คือ จิตสำนึกต่อโลก ความรู้พื้นฐานด้านการเงิน เศรษฐกิจ ธุรกิจ และการเป็นผู้ประกอบการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Ratchai Somsuwan (2013) ที่ได้ศึกษาการบูรณาการความรับผิดชอบต่อสังคมของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานพบว่า โรงเรียนเอกชนต้องสร้างความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและชุมชนเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน

1.2) ความต้องการจำเป็นของสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยเมื่อเรียงลำดับความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) พบว่า ดัชนีความต้องการจำเป็น ด้านการรับรู้ประเด็นทางสังคม มีค่ามากเป็นลำดับที่หนึ่ง อธิบายได้ว่าโรงเรียนเอกชนควรดำเนินการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม ด้านการรับรู้ประเด็นทางสังคมเป็นอันดับแรกก่อนด้านอื่นๆ โดยมีวิธีดำเนินงานหรือช่องทางการรับรู้ รู้จักนักเรียน ชุมชน และสภาพแวดล้อม ใน 3 ด้าน คือ ด้านปัจจัยทางสังคม ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และ ปัจจัยทางการศึกษา ซึ่งมีแนวทางดำเนินการ เช่น (1) ผู้บริหาร/ครู เยี่ยมผู้นำชุมชน เพื่อรับรู้อาชีพของชุมชนในเขตบริการของโรงเรียน (2) โรงเรียนจัดทำข้อมูลสารสนเทศพื้นฐานครอบครัวนักเรียน เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการรับรู้พื้นฐานครอบครัวและระดับความสำคัญหรือความเข้มแข็งของครอบครัวนักเรียน และ (3) ผู้บริหาร/ครู เยี่ยมผู้นำชุมชนและผู้ปกครองนักเรียน เพื่อรับรู้สภาพ แวดล้อมของชุมชนในเขตบริการของโรงเรียน สอดคล้องกับ Broom Casey and Ritchey (2000) กล่าวว่าความสัมพันธ์ระหว่างองค์การกับประชาชนกลุ่มหลักเป็นสภาพการณ์ที่ทั้งสองฝ่ายต้องมีอิทธิพลต่อกันและกันไม่ทางตรงก็ทางอ้อม กิจกรรมการรับรู้ประเด็นทางสังคมทำให้ประชาชนรู้สึกว่าการมีความห่วงใยต่อประเด็นปัญหาในชุมชนมากเพียงใด ยิ่งแสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องของการรับรู้ประเด็นทางสังคมอันเป็นปัจจัยสำคัญในการจัดการศึกษาของโรงเรียนให้มีคุณภาพ

2. ประเด็นเกี่ยวกับกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดขอนแก่น ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และแนวคิดจากการสนทนากลุ่ม ได้กลยุทธ์เพื่อส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของโรงเรียนเอกชน 6 กลยุทธ์ ดังต่อไปนี้

กลยุทธ์ที่ 1 สร้างความตระหนัก ความเข้มแข็ง และการรับรู้ถึงปัจจัยทางสังคม เศรษฐกิจและการศึกษา มีเป้าประสงค์ให้โรงเรียนเอกชนมีความตระหนัก และการรับรู้ในการแก้ไขปัจจัยทางสังคม เศรษฐกิจและการศึกษา สร้างความเข้มแข็งให้กับครอบครัว ชุมชนและสภาพแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ 2 สร้างและพัฒนาการให้บริการที่ดีต่อสังคม มีเป้าประสงค์ให้โรงเรียนเอกชนเสริมสร้างมาตรฐานและกลไกการบริการต่อสังคมอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

กลยุทธ์ที่ 3 สนับสนุนและส่งเสริมให้หน่วยงานต่าง ๆ เข้าร่วมกับโรงเรียนเพื่อการมีส่วนร่วมแก้ปัญหาสังคมครัวเรือน และชุมชน มีเป้าประสงค์ให้โรงเรียนเอกชนสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมเพื่อมุ่งเน้นการแก้ปัญหาสังคมทั้งในระดับนักเรียน ครอบครัว และชุมชน

กลยุทธ์ที่ 4 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะของชุมชน มีเป้าประสงค์ให้โรงเรียนเอกชนมุ่งเน้นการปลูกจิตสำนึกการมีส่วนร่วมในกิจการสาธารณะของชุมชนอย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์ที่ 5 ส่งเสริมและสร้างเครือข่ายจิตอาสาต่อสังคม มีเป้าประสงค์ให้โรงเรียนเอกชนเสริมสร้างเครือข่ายจิตอาสาเพื่อพัฒนาสังคมทั้งในระดับโรงเรียน หน่วยงานและชุมชน

กลยุทธ์ที่ 6 ส่งเสริมการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพต่อสังคม มีเป้าประสงค์ให้โรงเรียนเอกชนมุ่งเน้นการสร้างเกณฑ์และมาตรฐานการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพต่อสังคม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้สำหรับโรงเรียนเอกชนในจังหวัดขอนแก่น

1.1 ด้านการรับรู้ประเด็นทางสังคม ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษา มีการรับฟังความคิดเห็นต่อสังคมและชุมชน จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อตอบสนองกับความต้องการของชุมชนและสังคมได้อย่างชัดเจนเหมาะสม

1.2 ด้านการให้บริการต่อสังคม โดยโรงเรียนควรมีบริการด้านความรู้ ด้านอาชีพ ด้านสุขภาพอนามัย มีความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและชุมชน สังคม เพื่อการพัฒนาทางการศึกษาและร่วมบริการสังคมทุกด้าน

1.3 ด้านการมีส่วนร่วมแก้ปัญหาสังคม โดยโรงเรียนเป็นสถานที่ให้ความรู้ ปรากฏฐานที่มั่นคงทางสังคมเกี่ยวกับการจัดการศึกษา ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม มีส่วนร่วมในการปัญหาครอบครัว ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาการศึกษา และปัญหาความรุนแรง ด้วยรูปแบบและวิธีการตามหน้าที่ที่สถานศึกษาทำได้

1.4 ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะของชุมชน โดยโรงเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะของชุมชนตามโอกาส เช่น ผู้บริหารสถานศึกษานำครู บุคลากรเข้าร่วมประเพณีสำคัญของชุมชน

1.5 ด้านการสร้างจิตอาสาต่อสังคม โดยโรงเรียนปฏิบัติหน้าที่จิตอาสาต่อสังคม เช่น การบริจาคเพื่อการกุศล การสืบสานประเพณี ร่วมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ดูแลรักษาสภาพแวดล้อมในชุมชน

1.6 ด้านการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพต่อสังคม โดยโรงเรียนต้องสร้างความเชื่อมั่นด้านการจัดการศึกษา และการยอมรับต่อสังคมทั้งทางด้านคุณภาพผู้เรียน คุณภาพครู และคุณภาพผู้บริหาร

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาการพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของโรงเรียนเอกชน ด้วยกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม

2.2 ควรศึกษาและพัฒนาตัวบ่งชี้เพื่อส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของโรงเรียนเอกชน เพื่อพัฒนาโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ

2.3 ควรศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหารสถานศึกษา ตัวแปรเกี่ยวกับการบริหารจัดการสถานศึกษาตัวแปรเกี่ยวกับภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนหรือตัวแปรอื่นๆที่มีอิทธิพลต่อการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของโรงเรียนเอกชนเพื่อเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้บริหารจัดการสถานศึกษามากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- Anyawan Phomphormmarak, Charunya Parncharoen and Adilla Pongyeela. (2017). "The Impact Level Between Perceived Relative Advantage of Corporate Social Responsibility (CRS Project) and Customer Trust in Term of Demographic Characteristics and Brand Quality of State-Enterprises in Electricity" *Governance Journal*, 6 (2) : July-December 2017.
- Broom, G. M., Casey, S., & Ritchey, J. (2000). Concept and theory of organization public relationships, In Iedingham, J. A., & Bruning, S. D. (Eds.), *Public relations as relationship management : A relational approach to the study and practice of public relations* (pp. 3-22). NJ : Lawrence Erlbaum Associates.
- Carroll, A. B. (1991). "The pyramid of corporate social responsibility : Toward the moral management of organizational stakeholders". *Business horizons*, 34 (4), 39-48.
- Husted, B. W., & Allen, D. B. (2001, August). "Toward a model of corporate social strategy formulation". *Proceedings of the Social Issues in Management Division at Academy of Management Conference*, Washington D.C., Washington, Estados Unidos, 61.
- Jatupum Ketchatturat. (2013). *Educational Measurement and Evaluation*. Khon Kaen : Faculty of Education, Khonkaen University. [In Thai]
- Kanok -orn Somprach. (2012). *Leadership : Concepts, Theories and Development*. Khon Kaen : Faculty of Education Khonkaen University. [In Thai]
- Keller, K.L. (1998). *Strategic Brand Management, Building, Measuring and Managing Brand Equity*. Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). "Determining Sample Size for Research Activities". *Educational and Psychological Measurement*, 30 (3) : 607-610.
- Mareeya Dumrongphol and Piyapong Sumettikoon. (2015). "Image Management Strategies of International Kindergartens in Bangkok". *An Online Journal of Education*, 10 (3) 2015, pp.299-311, [Online] [http : //www.edu.chula.ac.th/ojedition](http://www.edu.chula.ac.th/ojedition). [In Thai]
- Ministry of Education. (2003). *National Education Act 1999 And amendments (Issue 2) 2002*. Bangkok : Ministry of Education.
- Pearce, J. A. II, & Doh, J. P. (2005). *The high impact of collaborative social initiatives*. MIT Sloan Management Review.
- Ratchai Somsuwan. (2013). *THE SOCIAL RESPONSIBILITY INTEGRATED IN SECONDARY SCHOOLS UNDER THE JURISDICTION OF THE OFFICE OF BASIC EDUCATION COMMISSION*. Doctor of Philosophy Program in Educational Administration Department of Educational Administration Graduate School, Silpakorn University. [In Thai]
- Suwimon Wongwanich. (2007). *The Needs Assessment Research*. Bangkok : Publisher of Chulalongkorn University. [In Thai]